

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-795/DH/DH

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 7 december 2022 in de zaak 22-795/DH/DH naar aanleiding van de klacht van:

van:

klaagster

over:

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Den Haag (hierna: de deken) van 4 augustus 2022 met kenmerk A 2022/019, door de raad ontvangen op 4 augustus 2022, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 15. Ook heeft de voorzitter kennis genomen van de e-mail met bijlagen van klaagster van 25 oktober 2022.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

1.1 Klaagster is verwickeld geweest in een echtscheidingsprocedure.

1.2 Bij beschikking van 26 april 2018 is door de rechtbank de echtscheiding uitgesproken, alimentatie vastgesteld en de verdeling van de gemeenschap gelast.

1.3 In juni 2018 heeft klaagster verweerder benaderd om haar bij te staan bij het hoger beroep tegen voornoemde beschikking. Verweerder heeft de opdracht geaccepteerd.

1.4 Op 25 juli 2018 is het hoger beroepschrift ingediend. Dit beroepschrift maakt onderdeel uit van het dossier.

1.5 Bij beschikking van het gerechtshof van 17 april 2019 is de beschikking van de rechtbank bekrachtigd. Deze beschikking maakt onderdeel uit van het dossier.

1.6 Op 5 juni 2019 heeft klaagster in een e-mail aan verweerder gemotiveerd aangegeven dat zij het niet eens is met de uitspraak in hoger beroep.

1.7 Op 5 juli 2019 heeft verweerder een brief voor de advocaat van de wederpartij in concept aan klaagster gezonden. Na reactie van klaagster heeft verweerder diezelfde dag een aangepast concept naar klaagster gezonden. Klaagster is diezelfde dag akkoord gegaan.

1.8 Op 23 januari 2022 heeft klaagster bij de deken een klacht ingediend over verweerder.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klaagster verwijt verweerder het volgende.

- a) Verweerder heeft niet, althans onvoldoende, met klaagster gecommuniceerd.
- b) Verweerder heeft onder de maat gepresteerd.

2.2 Ad a: Verweerder heeft pas op de laatste dag van de beroepstermijn het hoger beroep ingesteld, zonder van te voren de stukken die hij aan het gerechtshof wilde sturen aan klagster voor te leggen. Na indiening van het beroepschrift bleek dat verweerder maar vier van de tien door klagster genoemde redenen om beroep in te stellen heeft opgenomen in het beroepschrift. De belangrijkste reden – de verdeling van het spaargeld – heeft verweerder niet genoemd.

2.3 Ad b: Klagster voelt zich opgelicht door verweerder en stelt dat verweerder heeft gefaald bij de behartiging van haar belangen. Klagster heeft verweerder bewijzen gegeven, maar hij heeft deze niet gebruikt. Na de teleurstellende uitspraak van het gerechtshof, was verweerder van mening dat klagster tevreden moest zijn met de helft van de overwaarde van de echtelijke woning. Klagster is van mening dat daarmee niet de helft van de gehele huwelijksgoederengemeenschap aan haar is toegewezen.

2.4 Klagster eist dat verweerder haar de € 16.900,- betaald die haar ex-partner van haar eist.

3 VERWEER

3.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

Klachtonderdeel a

4.1 Op grond van artikel 46g lid 1 sub a Advocatenwet wordt een klacht door de voorzitter van de raad van discipline niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht wordt ingediend na verloop van drie jaren na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van de advocaat waarop de klacht betrekking heeft. In lid 2 is bepaald dat niet-ontvankelijkverklaring op grond van het bepaalde in lid 1 achterwege blijft indien de gevolgen van het handelen of nalaten redelijkerwijs pas na het verstrijken van de driejaartermijn bekend zijn geworden. In dat geval verloopt de termijn voor het indienen van de klacht een jaar na de datum waarop de gevolgen redelijkerwijs als bekend geworden zijn aan te merken. De voorzitter zal aan de hand van deze maatstaf beoordelen of klagster ontvankelijk is in haar klacht.

4.2 De voorzitter stelt vast dat dit onderdeel van de klacht, gelet op de toelichting van klagster ziet op de inhoud van het door verweerder namens klagster ingediende beroepschrift en op het feit dat klagster voorafgaand aan de indiening ervan geen inzage heeft gekregen. Het beroepschrift is op 25 juli 2018 ingediend en klagster heeft op die datum kennis genomen van het beroepschrift. De hiervoor genoemde termijn van drie jaar is op die dag aangevangen. Klagster had dus uiterlijk op 25 juli 2021 een klacht hierover moeten indienen. De klacht is echter pas op 23 januari 2022 ingediend en is daarmee buiten de genoemde termijn van drie jaar ingediend.

4.3 Nu van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verschoonbaar zou kunnen zijn dat de klacht buiten de termijn is ingediend niet is gebleken, is dit deel van de klacht op grond van artikel 46g lid 1 sub a Advocatenwet niet-ontvankelijk. Aan een inhoudelijke beoordeling van dit deel komt de voorzitter dan ook niet meer toe.

Klachtonderdeel b

4.4 Dit deel van de klacht ziet op verweerders bijstand na de door het gerechtshof gewezen beschikking. Hoewel de beschikking van het gerechtshof zeer teleurstellend is geweest voor klagster, betekent dat niet dat de juridische bijstand van verweerder onder de maat is geweest. Op grond van de overgelegde stukken kan de voorzitter dat in ieder geval niet vaststellen. Zo heeft klagster haar stellingen dat verweerder de

door haar aangeleverde bewijzen niet heeft gebruikt, niet onderbouwd en blijkt uit het door verweerder gevoerde en onderbouwde verweer dat hij wel degelijk allerlei bewijsstukken naar het gerechtshof heeft gestuurd.

4.5 Uit de beschikking van het gerechtshof blijkt ook dat verweerder steeds de door klaagster genoemde argumenten heeft verwoord en heeft geprobeerd het gerechtshof ervan te overtuigen dat de rechtbank is uitgegaan van de verkeerde feiten en omstandigheden. Het gerechtshof heeft echter aan bepaalde bewijsstukken, zoals een notariële akte bij de kwestie van het vakantiehuisje, dwingende bewijskracht toegekend. Daardoor is aan bepaalde argumenten van klaagster, zoals getuigenbewijs, niet meer toegekomen. Ook over de spaartegoeden en de over en weer gedane onttrekkingen van bedragen heeft het gerechtshof een beslissing genomen, waardoor sommige van de namens klaagster aangevoerde grieven naar het oordeel van het gerechtshof geen behandeling meer behoeften.

4.6 De voorzitter is van oordeel dat verweerder, ondanks de voor klaagster teleurstellende uitkomst, heeft gedaan wat hij behoorde te doen. Aan hem kan geen verwijt worden gemaakt. Dit klachtonderdeel zal daarom kennelijk ongegrond worden verklaard.

Tot slot

4.7 Omdat de klacht niet-ontvankelijk en kennelijk ongegrond is, ziet de voorzitter geen ruimte voor de door klaagster gevraagde schadevergoeding, nog los van het feit dat die vordering nauwelijks is onderbouwd en de mogelijkheden tot toewijzing van schadevergoedingsvorderingen in het tuchtrecht in zijn algemeenheid beperkt zijn.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

- klachtonderdeel a, met toepassing van artikel 46g, lid 1 onder a Advocatenwet, niet-ontvankelijk;
- klachtonderdeel b, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk ongegrond.

Aldus beslist door mr. A. van Luijck, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. C.M. van de Kamp als griffier en uitgesproken in het openbaar op 7 december 2022.